

ΟΙ ΤΡΙΗΜΕΡΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

Από Παρασκευής, 4^{ης} /17^{ης} έως και 6^{ης}/19^{ης} Δεκεμβρίου 2021, έλαβον χώραν οι τριήμεροι έορτασμοί τής μνήμης του όσιου Πατρός ήμων Ίωάννου του Δαμασκηνού, του όσιου Πατρός ήμων Σάββα του ήγιασμένου και του έν άγίοις Πατρός ήμων Νικολάου Έπισκόπου Μύρων τής Λυκίας εις τήν Ίεράν Λαύραν του Όσιου Σάββα, εύρισκομένην εις τήν έρημον τής Ίουδαίας εις τήν όχθην του Χειμάρρου των Κέδρων, δεξιά τῷ κατερχομένῳ εις τήν Νεκράν θάλασσαν.

Τήν Λαύραν ταύτην ίδρυσεν ό άγιος Σάββας έλθών έκ Καππαδοκίας εις τήν Αγίαν Γήν τό 456 και μαθητεύσας πρότερον επί πολλά έτη παρά τῷ Μεγάλῳ Εύθυμῳ και τῷ συνασκητῇ αὐτοῦ άγιῷ Θεοκτίστῳ. Έκ τής Λαύρας ταύτης όρμώμενος ό Άγιος Σάββας ίδρυσε και άλλας Μονάς εις τήν Παλαιστίνην και άνεδείχθη πνευματικός πατήρ και καθοδηγητής χιλιάδων μοναχῶν εις τήν μοναχικήν ζωήν και προασπιστής του Όρθοδόξου δόγματος τής Δ΄ Οίκουμενικής Συνόδου τής Χαλκηδόνας του έτους 451 μετά του Αγίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου, ως διασώζει ό βιογράφος των Παλαιστινίων Αγίων Κύριλλος ό Σκυθοπολίτης.

Εις τήν περιόδοξον ταύτην Μονήν έωρτάσθη τήν 4^{ην} Δεκεμβρίου ή μνήμη του Αγίου Ίωάννου του Δαμασκηνού εις τό παρεκκλήσιον αὐτοῦ, έν ᾧ και ό τάφος αὐτοῦ, προεξάρχοντος του Αρχιερέως τής σειρᾶς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλενουπόλεως κ. Ίωακείμ, παραμείναντος εις τήν Λαύραν έως και τήν 6^{ην} Δεκεμβρίου, διά τήν έορτήν του Αγίου Νικολάου.

Τό Σάββατον, 5^{ην} Δεκεμβρίου έωρτάσθη ή μνήμη του Αγίου Σάββα εις όλονύκτιον άγρυπνίαν, τής όποίας προεξήρξεν ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμων και Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του του Αρχιερέως τής σειρᾶς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλενουπόλεως κ. Ίωακείμ, Αγιοταφίτων Ίερομονάχων, ψαλλόντων του Ίεροδιακόνου π. Συμεών και των βοηθῶν αὐτοῦ δεξιά έλληνιστί και του Αρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου άριστερά άραβιστί και μετεχόντων Όρθοδόξων πιστῶν έκ Βηθλεέμ, Χωρίου των Ποιμένων, Μπετζάλλας και του βορείου Ίσραήλ, τῆ τιμητικῆ παρουσία του Γενικοῦ Προξένου τής Ελλάδος εις τά Ίεροσόλυμα κ. Εύαγγέλου Βλιώρα.

Εις τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας έκήρυξε τόν θεϊον Λόγον ή Α.Θ.Μ. διά τής κάτωθι προσφωνήσεως έλληνιστί:

«Όδήγησόν με Κύριε, έν τῇ τρίβῳ των έντολῶν σου, ότι αὐτήν ήθέλησα... άπόστρεψον τους όφθαλμούς μου του μή ιδεῖν ματαιότητα, έν τῇ όδῳ σου ζῆσον με», (Ψαλμ. 118, 35-37), άναφωνεῖ ό ψαλμωδός.

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί,

Εύφραίνεται σήμερα ή έρημος και άγάλλεται ή χώρα του Ίορδάνου επί τῆ τελουμένη έορτίῳ μνήμη του Όσιου και Θεοφόρου Πατρός ήμων Σάββα του

ήγιασμένου, ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Λαύρα, δηλονότι ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Ὁ θεῖος Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἐκ μητρικῶν σπαργάνων ὤφθη σκεῦος ήγιασμένον καί οἶκος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διό καί ἀνεδείχθη ὀσίων ἀκρότης καί τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος. Ἐπέτυχεν τοῦτο ἀκούων εἰς τόν λόγον τοῦ Δαυΐδ: «Ἀπόστρεψον τούς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με», (Ψαλμ. 118,37).

Ἐρμηνεύων τούς ὡς ἄνω Δαυϊτικούς λόγους, ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «Ματαιότης ἐστίν ἢ περί τας θέας μανία, ἢ περί τῶν μή δεόντων θεωρία καί ἢ κατά διάνοιαν δέ ἄτοπος φαντασία, ἣν καί σαφηνίζει ὁ Παῦλος λέγων: «...ἐν ματαιότητι τοῦ νοός αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ».

Ὅρα ματαιότητα νοός λεγομένην, ὅτ' ἄν σχῆ τις νοῦν καί τούτου μή χρήσεται πρό τήν τῶν ἀληθῶν θεωρίαν, ἀλλά παρέχει αὐτόν τῷ δεσμεύοντι Σατανᾷ. Τοῦτο τοίνυν εὐχόμενός φησίν: *Ἀπόστρεψον τούς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητος* (Ψαλμ. 118, 37). Καί τοῦτο γάρ χάρις θεοῦ». [Καί ἀπλούστερον: Ἀπόστρεψον τούς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητα. Ματαιότης εἶναι ἢ μανία διά τὰ θεάματα, ἢ περί τῶν πραγμάτων ἐκείνων τῶν μή ἐχόντων ἀνάγκην θεωρίας, καί ἢ ἀνοίκειος φαντασία τοῦ νοῦ, ὅπως διασαφηνίζει ὁ Παῦλος λέγων: *Διά τῆς ματαιότητος τοῦ νοῦ των, ἔχουν σκοτισθῆ εἰς τήν διάνοιαν καί ἔχουν ἀποξενωθῆ ἀπό τήν ζωήν τοῦ θεοῦ* (Ἐφ. 4, 17). Ματαιότης τοῦ νοῦ εἶναι νά ἔχη τις νοῦν καί νά μήν τόν χρησιμοποιεῖ διά τήν θεωρίαν τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων, ἀλλά νά τόν παραδίδῃ εἰς τόν δεσμοφύλακα Σατανᾶν. Ἀπευχόμενος αὐτό λοιπόν λέγει· *Ἀπόστρεψον τούς ὀφθαλμούς μου τοῦ μή ἰδεῖν ματαιότητος*, διότι καί αὐτό εἶναι χάρις θεοῦ].

Ὅντως ὁ θεσπέσιος Σάββας ἔτυχε τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, διότι ὡς λέγει ὁ ὄσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: «Καί αἱ ἐκ νηπίου παιδεῖαι καί ἀνατροφαί καί τὰ ἐπιτηδεύματα συνέρχονται ἢ καί ἀντιπράττουσιν ἡμῖν αὐξήσασι πρός τήν ἀρετήν καί τήν μοναδικήν πολιτείαν». [Καί ἀπλούστερον: Ἀλλά καί ἢ παιδαγωγία καί ἢ ἀνατροφή καί αἱ ἀσχολίαι πού εἶχαμε ἀπό τήν νηπιακή ἡλικία καί ἐξῆς, παίζουν τόν ρόλον τους στήν ἀρετή καί στή μοναχική ζωή, καί ἀναλόγως ἢ μᾶς βοηθοῦν ἢ μᾶς δυσκολεύουν].

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θεῖος Σάββας παιδιόθεν περιφρονήσας τας ματαιότητος τοῦ κόσμου, ἀνεζήτηε «τήν μοναδικήν πολιτείαν», τούτέστιν τήν πολιτείαν τῶν μοναχῶν τῆς ἐρήμου, ὡς βεβαιοῖ τοῦτο καί ὁ βιογράφος αὐτοῦ Κύριλλος Σκυθουπολίτης γράφων: «Ὁ Σάββας προωρισμένος ὦν ὑπό τοῦ θεοῦ ἐκ μήτρας καί προεγνωσμένος πρό διαπλάσεως κατά τόν μέγαν προφήτην Ἰερεμίαν (Πρβλ. Ἱερ. 1, 4-5) πάντων ὁμοῦ τῶν τοῦ βίου περιφρονήσας ἐκδέδωκεν ἑαυτόν μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς μέν καλουμένῳ, ἔνθα τήν τῆς μοναχικῆς πολιτείας ἐξεπαιδεύθη ἀκρίβειαν καί ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τό τε ψαλτήριον ἐκμανθάνει καί τήν λοιπήν τοῦ κοινοβιακοῦ κανόνος κατάστασιν».

Ὁ πατήρ ἡμῶν Σάββας, τόν τρόπον καί τήν ὁδόν τῆς ἀσκήσεως μαθητεύσας παρά τούς πόδας τῶν μεγάλων τῆς ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης ἀσκητῶν, θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, θεοκτίστου καί Γερασίμου, ἀνεδείχθη καθηγητής τῆς ἐρήμου γενόμενος πνευματικός φάρος λάμπων ἐν τῷ σκότει. «Ὅτι ὁ θεός ἐπέειπεν αὐτόν καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτόν», (Σοφ. Σολομ. 3, 5-6) κατά τόν σοφόν Σολομώντα.

Τοῦτο ἀκριβῶς μαρτυρεῖ τόσον ἡ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεολήπτου Σάββα ἰδρυθεῖσα παροῦσα Λαύρα, ὅσον καί τό ἐν αὐτῇ εὕρισκόμενον καί ἀναπαυόμενον ἀφθαρτον καί εὐωδιάζον ὀλόσωμον λείψανον αὐτοῦ. Πολλῶ δέ μᾶλλον μαρτυρεῖ τοῦτο ἡ τῶν Ἀγιοσαββιτῶν μοναχῶν παρουσία, τῶν ἀδειαλείπτως προσευχομένων ὑπέρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν καί ὑπέρ πάντων ἡμῶν καί φυλασσόντων ἄσβεστον τό φῶς τῆς παρακαταθήκης τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ὑπό τοῦ ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. «Φῶς μέν μοναχοῖς, ἄγγελοι· φῶς δέ πάντων ἀνθρώπων μοναδική πολιτεία». (Φῶς τῶν μοναχῶν εἶναι οἱ ἄγγελοι καί φῶς ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἡ ζωή τῶν μοναχῶν), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος.

Οἱ θεόπνευστοι οὗτοι λόγοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελοῦν καί τό περιεχόμενον τῆς παρακαταθήκης τοῦ Πατρός ἡμῶν Σάββα πρὸς ἅπαντας τούς μοναχοὺς καί ἰδιαίτερος πρὸς τούς ἐν τῇ Λαύρα αὐτοῦ ἐνασκουμένους. Καί τοῦτο διότι αὐτός οὗτος ὁ θεοφόρος Σάββας «Τά τῶν Ἀγγέλων ἔφθασε τάγματα καί τόν βίον αὐτῶν ἀμέμπτως ἐζήλωσε», ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ.

Ἡμεῖς δέ οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν μνήμην τοῦ ἰσαγγέλου Σάββα, τοῦ ἔχοντος παρρησίαν πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, παρακαλέσωμεν αὐτόν, ἵνα μετά τῆς θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ, μή παύσῃ ἰκετεῦν ὑπέρ ἀφέσεως τῶν πταισμάτων ἡμῶν καί ὑπέρ τοῦ ἀξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἐντός τοῦ σπηλαίου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνατολῆς τοῦ φωτός τῆς γνώσεως τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἶπωμεν: «ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί τά θαυμάσιά σου, Κύριε, καί τήν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων», (Ψαλμ. 88,6). Καί ἀναλυτικώτερον: θά σέ δοξολογήσουν οἱ ἐν οὐρανοῖς ἀγγελικαί δυνάμεις Κύριε. Ἄξια θαυμασμοῦ εἶναι ἡ οὐσία καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων, δηλονότι τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀκαταπαύστως ὑμνούντων ἀγγέλων. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστοῦγεννα».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε τράπεζα.

Εὐχαριστῶν τόν Θεόν ὁ Μακαριώτατος διά τήν πνευματικήν πανδαισίαν τῆς πανηγύρεως, ἀνεχώρησε κατευοδούμενος ὑπό τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων καί διερχόμενος κατά τό ἔθος διά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας